

Kirkemøtet er over. Mange gleder seg over at kirken har foretatt en radikal omdefinering av ekteskapet.
Hos mange andre er reaksjonen motsatt: Vi sørger og er rådville.
Men én ting er vi sikre på: Guds Ord står fast, uansett hva Kirkemøtet vedtar.

Etter Kirkemøtet: Hva nå?

Bli eller gå?

I den nåværende situasjon finnes det gode grunner for å bli værende i Den norske kirke, og det finnes gode grunner for å forlate den. Men fasitsvar finnes ikke. Hver enkelt må ta sin egen bestemmelse. Den kan blant annet være avhengig av:

- Guds kall
 - samvittighet og teologisk overbevisning
 - lokale forhold
 - hvilke oppgaver og tjenester man har
 - forkynnelsen og undervisningen i menigheten
 - muligheten man har til å hjelpe barn og unge til tro
 - samarbeidsforholdene i menigheten
 - hvilken frihet menigheten gir til å leve og handle etter sin overbevisning
 - relasjonen man har til prest, ansatte og menighetsråd
- Mange ønsker å fortsette som medlemmer av kirken helt til de eventuelt blir presset eller kastet ut, eller til situasjonen oppleves som uholdbar. Andre vil vente og se hva som skjer før de tar en avgjørelse, i hvert fall til etter Kirkemøtet i 2017, når liturgiene blir endelig vedtatt og gjort til kirkelære. Atter andre har bestemt seg for å melde seg ut i nærmeste framtid.
- Der avstandene ikke er for store velger noen å bli værende i Den norske kirke, men begynner å gå i en menighet der man føler seg mer hjemme.
- Noen melder seg ut av Den norske kirke, men fortsetter som før i sin lokale menighet.

«Vær ikke bedrøvet.
For gledet i Herren er deres styrke.»
Nehemja 8,10

Viktige momenter i refleksjonen omkring hva man vil gjøre

- Er det mulig å forkynne, undervise og handle i tråd med bibelsk samlivsetikk i min lokale menighet uten at det oppstår kritikk, mistillit og konflikter?
- Står biskopene og lokale kirkeledere opp for dem som blir uthengt og angrepet av media? Forsvarer våre hyrder og ledere vår rett til å ha et klassisk syn på ekteskapet og å ta konsekvensene av det? Eller er de tause og passive?
- Greier vi å leve med to teologier og praksiser i menigheten min, eller blir spenningene og slitasjen så stor at jeg ikke orker mer?
- Hva vil jeg gjøre når Åpen folkekirke eventuelt får flertall for å innføre én felles vigselsturgi?

«Vi vet ikke hva vi skal gjøre,
men våre øyne er vendt mot deg.»
2 Krønikebok 20,12

Råd på veien

1. La oss ikke bli motløse. Motløshet kommer ikke fra Gud (2 Tim 1,7).
2. La oss ikke frykte. Herren har omsorg for sitt folk. Kjærligheten driver frykten ut (1 Joh 4,18).
3. La oss være tro mot sannheten i *kjærlighet* (Ef 4,15) og søke Guds ledelse i bønn og Bibel.
4. La oss løfte blikket og feste det på Jesus, han som er troens opphavsmann og fullender (Hebr 12,2). Han er kirkens og historiens Herre.
5. La oss omtale våre meningsmotstandere på en respektfull måte. Vennlighet er en av Åndens frukter (Gal 5,22).
6. La oss ikke tenke at Norge og Den norske kirke er verdens sentrum. Levende og sann Kristus-tro spirer og gror over hele verden.
7. La oss ikke glemme å glede oss i Herren. Han er Alfa og Omega – Han er i går og i dag den samme, ja, til evig tid! (Fil 4,4-7; Joh Åp 1,8 og Hebr 13,8)

Soldatenes troskap

"Det er der hvor kampen står, at soldatenes troskap blir prøvet. Å stå stødig på alle de andre frontavsnittene betyr flukt og vanære hvis soldatene trekker seg tilbake på det avgjørende punktet."

Tillagt Martin Luther

Guds sannhet er verdt å kjempe for.
Den går ikke ut på dato og blir aldri en tapt sak.
I det lange perspektivet vil den seire – uansett!

Respekt for hverandre

- Uansett om vi velger å bli i kirken, eller å melde oss ut, er det viktig at vi har respekt for andres avgjørelse. Vi må unngå å anklage hverandre for å svikte menigheten eller Gud, kritisere hverandre for mangel på bibeltroskap eller på solidaritet med medkristne, eller mistenke hverandre for uåndelige eller skjulte motiver. Vi må forutsette at hver enkelt har bedt om Guds ledelse og visdom, og at de handler ut fra overbevisning og av samvittighetsgrunner.
- Martin Luther ved riksdagen i Worms er et godt forbilde på en som fulgte sin samvittighet, basert på Guds Ord:

"Min samvittighet er bundet av Guds Ord.
Jeg kan ikke og vil ikke tilbakekalle noe,
siden det verken er trygt eller rett å gå
mot sin samvittighet. Jeg kan ikke annet,
her står jeg. Gud hjelpe meg. Amen."

«Gud ga oss ikke en ånd som gjør motløs;
vi fikk Ånden som gir kraft,
kjærlighet og visdom.»
2 Timoteus brev 1,7

Et symptom

- Debatten om ekteskapet og vedtaket på årets Kirkemøte er ikke et isolert spørsmål. Den radikale endringen i kirkens teologi om ekteskapet er et symptom på noe dypere og mye mer omfattende. Det handler blant annet om et endret syn på grunnleggende temaer som disse:

- Bibelsyn • Jesu autoritet
- Lov og evangelium • Synd og nåde
- Evangelieforståelsen • Kirkeforståelsen

Omdefineringen av ekteskapet henger nøye sammen med hva man tenker om disse fundamentale begrepene. "Alt henger sammen med alt."

- Bare ca to prosent av verdens kirker har vedtatt en kjønnsnøytral ekteskapsteologi.

«Jeg er redd at slik slangen narret Eva med sin list, skal også deres tanker bli ført på avveier, bort fra den oppriktige og rene hengivenhet til Kristus.
For dere tåler det svært så godt når noen kommer og forkynner en annen Jesus enn ham vi har forkynt, eller når dere får en annen ånd enn den dere har fått, eller et annet evangelium enn det dere har tatt imot.»

2 Korinterbrev 11,3-4

Besøk www.MorFarBarn.no og bli kjent med mange verdifulle ressurser, bl.a. alle våre helsides info-annonser.

Ønsker du å støtte MorFarBarn i vår fortsatte innsats for ekteskapet og barnet?

Vi takker hjertelig for faste eller sporadiske bidrag til konto nr: **3000.22.70028**.

Stiftelsen MorFarBarn, Postboks 8253, 4676 Kristiansand

Konto: 3000.22.70028 • post@morfarbarn.no • Tlf 99 23 23 54 • www.MorFarBarn.no